Zaferler içre büyüyen Bekir Berk

Büyük insanlar büyük dâvâlarla büyürler.

Büyük dâvâlar rüyayla başlar destanla devam eder. Büyük hayatlar kundakta başlar kefenle sona erer. Bu asrın büyük adamı Bediüzzaman'dır. Onun da dünyayı değiştirecek bir rüyası vardır. Ağrı Dağı infilâk etmiş, dağ gibi parçalarını dünyanın her tarafına dağıtmıştır. O dehşet içinde annesine seslenir. 'Ana, korkma. Cenâb-ı Hakk'ın emridir; O Rahimdir ve Hakimdir.'

O anda mühim bir zat amirane seslenir: İ'caz-ı Kur'ân'ı beyan et.

Uyanır. Anlar ki büyük bir infilâk olacak. Kur'ân etrafındaki surlar kırılacak. Doğrudan doğruya Kur'ân kendi kendini müdafaa edecek. Kur'ân'a hücum edilecek; i'cazı onun çelik bir zırhı olacak. Ve şu i'cazın bir nev'ini şu zamanda izharına, haddinin fevkinde olarak, Said gibi bir adam namzet olacak. O rüyayla insanlığın imanını kurtarmayı dâvâ edinir. Hayatını her şeyiyle bu yüce ideale tahsis eder. O rüya ve o rüya gibi hayat yıllar sonra Risale-i Nur olarak günyüzüne çıkar. Altın harflerle iman destanı yazar.

Bir rüyayla destanın doğuşu

Bekir Berk'te de herşey Üstadının rüyasını hatırlatan muhteşem bir rüyayla başlar. Küçük Bekir Berk Efendimizle (asm) Ebu Cehil ordusuna karşı savaşmaktadır. Yanında Hz. Ebu Bekir (ra), Hz. Ömer (ra) Hz. Ali de (ra) vardır. Peygamberimiz (asm) savaşa katılmak isteyen Bekir'e miğferini ve zırhını giydirir. Kâfirlere karşı savaşmak üzere emirler verir.

O da tam bir teslimiyetle kabul eder: "Yaparım efendim, emredersiniz efendim, baş üstüne efendim! Cebelden cebele atlarım efendim, binerim efendim, giderim efendim!..."

Bekir Berk bambaşka âlemlerdedir. Terler içinde uyanır. Annesi onu hayranlıkla seyretmektedir. Annesinin kalbi yerinden çıkacak gibidir. "Aman Ya Rabbi! Aman Ya Rabbi! Müjde oğlum! Bu rüya bir müjde. Efendimizin (asm) zırhını giymen herkese nasip olmayan bir şey. Her hâlde sen bu devrin Ebu Cehilleriyle savaşmakla görevlisin."

O gece, oğlunun kulağına fısıldar: Sen büyük adam olacaksın oğlum. Okuyup büyük işler yapacaksın.

Bekir Berk'e, Bediüzzaman'ın yarım kalan ebedî rüyasını tamamlayacak yollar açılır. Bu rüya yıllar sonra onu Üstada götürecektir. Ordu'da başlayan rüya Isparta'da gerçekleşecektir. Değil mi ki ikisinin arkasında da önce Allah, sonra anaları vardır.

Çağı kurtaracak akıncılar

Yıllar sonra Balıkesir'de bir kitapçı vitrininde Eşref Edip'in "Bediüzzaman Said Nursî" kitabını görür. Alıp, okur. Daha önce hakkında birçok şey duyduğu Bediüzzaman'ı bu kitapla daha yakından tanıma fırsatı bulur. Çok etkilenir. Bu güzel tevafuk kısa süre sonra onu Nur Üstada götürecektir.

Bir gün Bekir Berk'in telefonu çalar. Karşıdaki ses Tahsin Tola'ya aittir. Konuyu açar. İçinde Zübeyir Gündüzalp ve Tahiri Mutlu'nun da bulunduğu bir grup Nur Talebesi Ankara'da tutuklanmıştır. "Dâvâyı alabilir misin?" der. Bekir "Şimdi olmadı Tahsin Abi! 'Dâvâyı alabilir misin?' ne demek? 'Ankara'ya gel. Bu dâvâyı al' diyeceksin! İnançları için zindana atılan insanları savunmayacaksam bu cübbeyi neden giydim?"

Hemen hazırlanır. Ankara'ya varır. Mazlûmlarla görüşür. Hallerinden çok etkilenir. Bunlar zamanın sahabeleri olmalıdır. Şu Tahiri Mutlu Hz. Ebubekir'e (ra) nasıl da benziyor. Ya şu kartal bakışlı Zübeyir Gündüzalp. Hz. Ömer (ra) gelse "bana gerek kalmadı" deyip Ravza'ya dönecektir. Bu köylü çocuğu Bayram Yüksel. Yüzüne baksa Hz. Osman (ra) sevinçten ağlamaya başlayacaktır. Şu telâşlı genç Mustafa Sungur. Üstündeki perdeyi kaldırsak altından Hz. Ali (ra) çıkacaktır. Bunlar çağı kirlerinden arındıracak bahtiyarlardır. İnsanlığı kurtuluşa erdirecek kahramanlardır. Kendilerini insanlığın saadetine adamış yüce ruhlardır.

Nur Talebelerinin hallerindeki bu sahabe coşkusu Bekir'i çok etkiler. Hapiste kalmalarına gönlü razı değildir. Dünyanın bunlara ihtiyacı vardır. Bunlar insanlığa can verecek cananlardır. "Arkadaşlar!" der, "Sizi bir an önce hapisten çıkarmaya mı çalışayım, yoksa inandığınız dâvâyı mı savunayım?"

Zübeyir, Bekir'e çok benziyordur. İkisi de kartal bakışlıdır. O da Bekir gibi Kafkaslardan göç etmiş bir Çerkez'dir. Kartal bakışlar göz göze gelir. Zübeyir kılıcı kınından çıkarır. Şefkat ve muhabbetle Bekir'e döner. "Bizler burada 10 sene yatmaya razıyız. Siz Risale-i Nur'un ulvî dâvâsını müdafaa edin." Bekir bu sözlerle bir daha bağlanır bu altın nesle.

Dâvâ günü gelir çatar. Çatık kaşlı Ankara hâkimleri, savcıları her zamanki otoriter tavırlarıyla mahkeme salonuna girerler. Sözde mahkûm oniki Nur Talebesi sanık sandalyesinde hazırdır. Hükümetin, polisin, askerin, medyanın ağır baskısı altında olan Nur Talebelerinin bu mahkemeden çıkmaları mümkün değildir. Ama hesap etmedikleri bir şey vardır. Avukat sandalyesinde kelle koltukta, kefen koyunda savunma yapan hakkın yılmaz müdafii Bekir Berk vardır. Bekir Berk hukuk tarihine emsal, insanlık tarihine ders olacak muhteşem bir savunma yapar. Beraat kararı verilir.

Üstad, Bekir Berk'le görüşmek ister. Hemen yola çıkarlar. Kalbi saat gibi çalışmaktadır. Üstada yaklaştıkça heyecanı artmaktadır. Yollar uzadıkça uzar. Nihayet Isparta'ya gelirler. 2 katlı ahşap evin önünde dururlar. Bekir Berk arabadan iner. İkinci kattaki Üstadın bulunduğu odaya girer. Nefesler tutulur. İşte filmin koptuğu o an. İşte 25 yıl önce görülen Peygamber rüyasının anlam kazandığı sahne. İşte asrın vekili. İşte Hz. Muhammed'in (asm) varisi.

25 yıl önceki o rüya o gün o gözlerde karşılığını bulur. Bekir Berk 33 yaşındadır. Cennete girilen yaştadır. O gün Cennete ayak basar. Hayatında yepyeni bir sayfa açar.

Üstad 83 yaşında ağır hastadır. Karyolada yatmaktadır. Kimsenin önünde eğilmeyen Bekir Berk, Üstadın ellerine kapanır. Ellerini ellerinin arasına alır. Dudaklarını ellerine bırakır. Hasretle, özlemle, aşkla öper. Dudaklarının kavrulduğunu hisseder. Dağ gibi Bekir Berk anbean kar gibi erir.

Üstadın yanına bir sandalye çekerler. Bekir Berk 25 sene önce almış Peygamberinden (asm) dersi. Peygamber ordusunun mücahitleri çağın "Ebubekirleri, Ömerleri," Zübeyirleri, Tahirileri, yerde otururken Bekir Berk nasıl sandalyede otursun. Diz çöker. Diz çökülür bu Üstadın karşısında, diz çökülür Asr-ı Saadet yaşanılan bu odada.

Zaman durur. Karadeniz fırtınası Bekir Berk durulur. Sen de durul Karadeniz! Sen sus tarih, Bediüzzaman konuşuyor: "Kardeşim! Seni bana Allah gönderdi! Seni, 40 sene hizmet etmiş talebem gibi kabul ediyorum. Yaptığın müdafaalar için sana 500 banknot vermem gerekirdi. Ama mükâfatını dünyada vermek istemiyor, ahirete bırakıyorum. Biz kendi ihtiyarımızla hareket etmiyor, istihdam olunuyoruz..."

Gürül gürül sesiyle mahkemeleri inleten Bekir Berk, Üstadın karşısında lâl kesilir. Sorulara cevap verirken kalbi tekler, dili kekeler. "Seni bana Allah gönderdi!" sözü tek kelimeyle bütün benliğini felç eder. Çocukluğunda gördüğü Peygamber

(asm) rüyası gözlerinde canlanır.

Kundaktan kefene, kefenden cübbeye

Ancak kefen giyenler avukatlık cübbesinin hakkını verebilir. Bekir Berk ölmeden önce ölen, kefen giyen bahtiyarlardandır. Bediüzzaman ile tarihin gördüğü en büyük insanlardan biri haline gelir. Baskılarla, tehditlerle dolu bir hayat yaşar. Üstadın kelle koltukta, kefen boyundaki hayatı ders olur. Mehmet Kırkıncı ve Osman Demirci'den kefen biçmesini ister. Biçilir. Zemzemle yıkanıp teslim edilir. Bekir Berk artık kelle koltukta, kefen çantasında bir adamdır. Hiçbir zaman yanından ayırmayacaktır.

Bir gün 27 Mayıs İhtilâli Hâkimi Egesel, Bekir Berk'i tehdit eder. "Neye güveniyorsun!" Bekir Berk şimşek gibi ani bir hareketle çantayı açar. Herkesin şaşkın bakışları altında kefeni Egesel'in masasına fırlatır. Gök gürültüsünü andıran bir sesle haykırır: "İşte buna güveniyorum!.."

Hâkimler, savcılar şok geçirir. Korkudan elleri titremeye başlar. O gün bir daha, bin daha anlaşılır ki konuşan Said Nursî'dir, konuşturan yalnız hakikattir.

Hey gidi Karadeniz, Hey gidi Bekir Berk

Risale-i Nur bayraktır. Ahirette Nur Talebelerinin alemdarı Hafız Ali'dir. Dünyada Kafkas kartalı Bekir Berk bayrağı alır. Şehir şehir, kasaba kasaba gezerek, ovaları, dağları geçerek Risale-i Nur'u göndere çeker. Gece gündüz, aç susuz, kılıçsız, tabancasız en zor şartlarda iman dâvâsı için koşar. Defalarca ölümle karşı karşıya kalır. Aracı kara saplandığında yürüyerek gider. Değil mi ki iman varsa imkân da vardır.

Coşkun bir denizdir Bekir Berk. Fırtına kopunca dalgalar yükselir. Bir dalgalanmaya görsün engel tanımaz, yıkar, geçer. Bekir Berk, Üstadın ve Hafız Ali'nin rüzgârını arkasına almıştır. Rüzgâr nereye savururssa oraya gider. Ne derse onu söyler.

Coşkun olduğu kadar hüzünlüdür de. Bazen mahkeme salonlarını kara bulutlar kaplar. O zamanlar Bekir Berk de, Barla Lâhikası'ndan ders yapıyormuşçasına hüzünlü bir hâl hüküm sürer. Mahkeme Nur kürsüsüne döner. Yüreğe dokunan, gönlü kımıldatan öyle sözler söyler ki bulutlar dağılır. Karadeniz'in hüzünlü suları yürekleri ıslatır. Dinleyiciler gözyaşlarına boğulur. Hâkimler, savcılar ağlamamak için kendilerini zor tutar.

Bekir Berk mazlûm ve mağdurların sesi, soluğu olur. Heyecan ve aksiyon adamıdır. Akıncı ruhludur, mehterdir, marştır. Türkiye'ye mehteri sevdiren güzide adamdır. Ataları gibi kındaki kılıç misali daima tetiktedir. Her an arş emrini beklemektedir. İçinde mehter marşları çalınır, kösler vurulur, davullar çalınır. Mahkeme salonları cenk meydanına döner. Marşlarla gider, zaferlerle döner. Binbeşyüz dâvâya girer. Hemen hepsi beraatla neticelenir. Beraat sonunda salon Bekir Berk'in öğrettiği marşlarla inler.

Peyami Safa, Necip Fazıl ve Şule Yüksel Şenler gibi ünlülerin de avukatlığını yapar. Şule Hanım hakkında tutuklama kararı çıktığında diğer Avukatları Emniyete teslim etmeye karar verirler. Bekir Berk şahlanır. "Türkiye'de hanımlar Şule Hanımı saklayacak ve teslim etmeyecek güçtedir" diyerek teslim olmasını engeller.

Peygamber (asm) yurduna hicret

Bekir Berk'i susturamayacağını, hukuk yoluyla mağlûp edemeyeceğini anlayan bazı mihraklar devre dışı bırakmak için gıyabî tutuklama kararı çıkartırlar. Sabah namazında arkadaşlarıyla birlikte tutuklarlar. Günlerce içerde kalır. Nur Dâvâsı için şehirden şehre koşan Bekir Berk'in annesi için bu durum sürpriz değildir. Hadiseden on gün sonra haberi olur. Bekir'ini "Vatan haini" diye içeri atmışlardır. Şefkatli, fedakâr ve hamiyetli anne olayı duyunca hiç üzülmez. Tam tersine sevinir. Evlâdını tebrik etmek için bir mektup yazar: "Sevgili oğlum Bekir! Gözlerinden öper, Allah'tan uzun ömür ihsan etmesini dilerim. Namaz kılarken götürmüşler diye duyunca bilsen ne kadar sevindim! Zira ben seni bu ruhla büyütmüştüm. "

Mahkemeden beraat eder. Ancak tehditler, iftiralar, suikastlar devam eder. İnançlı avukatların yetişmesi ve dâvâların eski yoğunluğunun kalmaması dolayısıyla avukatlık misyonunun sona erdiğini düşünür. 1973'te mesleği bırakıp hacca gider. Cidde Radyosu'nda hizmetlerini sürdürür. 16 kez Hac yapar. Cuma namazlarını ya Ravza'da ya da Kâbe'de kılar.

Siyah beyaz film gibi bir hayat

1989'da hastalanır. Ölümün ayak seslerini duyar. Rabbinden müddet ister. "Ya Rabbi bana iki yıl müddet ver. Nur Talebesi kardeşlerimle hasret gidereyim" diye duâlar eder. Duâları kabul olur. Ayağa kalkar. Yollara düşer. Anadolu'yu karış karış gezer. Dostlarını ziyaret eder. Hatıraları yâd eder.

Bekir Berk yakışıklı, uzun boylu, kartal bakışlı, güvercin kalpli, Türkçeyi çok güzel kullanan, film yıldızı gibi bir adamdır. Karakter oyuncusu arayan yönetmenler için bulunmaz kaftandır. TRT spikerliğinden siyasî sebeplerle elenmiştir. Bediüzzaman'ı tanıdıktan sonra onun gibi perde arkasında kalmayı tercih eder. Rahat yerine sıkıntılı bir hayatı seçer. Eğer Risale yerine sinemaya girseydi çok büyük bir yıldız olabilirdi.

Sevenleri film yıldızı Bekir Berk'in destan hayatını belgesel yapmak ister. Konuyu açarlar. Bir işten Üstada "ekmek" çıkacaksa Bekir Berk sonuna kadar vardır: "Kardeşim! Ben, Van Kalesinden düşerken 'Eyvah dâvâm!' diyen bir Üstadın talebesiyim; hizmete vesile olacaksa elbette!"

Çekimler başlar. Bekir Berk bildiğin Bekir'dir. 35 yıldır aynı yerdedir. Kendi yerine uzun uzun Üstadını anlatır. Çekimler biter. Ertesi gün hastaneye yatar. 2 ay kalır. Ömrünün sonuna geldiğini hisseder.

Rabbinden istediği sürenin sonuna gelmiştir. Hayatı filme çekilmiştir. Melekler de her karesi ibretle dopdolu hayatının filmini çekmişler, final sahnesine gelmişlerdir. Tarihler 14 Haziran 1992'yi göstermektedir. Bekir Berk'in gözlerinden hayatı film şeridi gibi geçmektedir: Şurası Üstadımla göz göze geldiğim Isparta. Karşısı Sıddık Süleyman'ı Üstadımıza gönderdiğimiz Barla. Şu yokuşun sonu Barla Kabristanı. Süleyman, Üstadla koyun koyuna yatar orada. Oyyy Süleyman! Hey gidi Karadeniz! Sevdaluk! Yerinde olaydım, yanında olaydım, Üstadımın kabrinin başında bir taş olaydım. Ben gidiyorum yolca yolca Süleyman'ım Eyüp Kabristanına. Çiçekler açar gonca gonca Zübeyir ve Tahiri'nin mezarında...

Gözleri kapanır. Perde çekilir. Yonca kokuları yayılır dünyaya. Cümle melekler Bekircazın başında toplanır. Öve öve bitiremezler: Nur'un avukatı! Mazlûmların yılmaz savunucusu! Üstadın biricik komutanı! Hz. Muhammed'in (asm) askeri! Artık rüyalarını gerçekleştirme vakti. Sevgiline (asm), Üstadına, anacığına kavuşma saati.

Bize hakkını helâl et Bekir Berk

16 Haziran 1992'de Fatih Camii tarihi günlerinden birini yaşar. Mahşeri bir kalabalık Bekir Berk'i Cennete uğurlar. Bekir Berk'in Nurlara bezenmiş bedeni musalla taşına konur. Vasiyetine uygun şekilde namazı kılınır. İmam "Hakkınızı helâl ediyor musunuz?" diye sorar. Yer, gök "helâl olsun" sözleriyle inler. Ayhan Songar mikrofonu alır: "Hocaefendi 'hakkınızı helâl ediyor musunuz?' diye sordu. Asıl biz Bekir Berk'e sormalıyız. Hakkını helâl ediyor musun bize?..."

Binlerce Kafkas Kartalı Bekir Berk'i omuzlar. Ne ağır bir yük bu ya Rabbi. Evet, bu herhangi birinin değil, Türkiye'nin yükünü çeken Bekir Berk'in nurlu bedenidir. O Türkiye'yi taşımıştır. Şimdi de Türkiye onu taşımaktadır.

Melek misal adımlarla Eyüp Kabristanı'na varılır. Gözyaşları ve duâlar eşliğinde Tahiri ve Zübeyir'e teslim edilir.

Tahiri ve Zübeyir'in kalbinden kabre bırakılır. Eyüp Sultan Hazretleri nur topu Bekir Berk'i kucağına alır. "Sevgilinin (asm) biricik Bekir Berk'i Cennetimizi şenlendirmiş. Bu gün Cennette Bekir Berk diye biri dünyaya gelmiş. Ne güzel! Ne güzel!"

Eyüp Sultan Kabristanı'ndan Barla Kabristanı'na yol vardır. Tahirilerin, Zübeyirlerin kabri Eyüp'te, kalbi Barla'dadır. Eyüp Sultan Hazretleri, Tahiriler, Zübeyirler Bekir Berk'i Üstadın kalbine, Barla'ya götürürler.

Üstad "Bir gün gelecek hepimiz Bekir'e duâ edeceğiz" demişti. Evet, Üstadım bahsettiğin gün bu gündür. Hepimiz ona duâ ediyoruz. Cenazesindeki birlik ve beraberliğin tekrar sağlanması için Rabbimize yalvarıyoruz.

Mekânı Cennet olsun!

Mustafa ORAL
mustafaoral74@hotmail.com